

Lezen: Handelingen 9: 1-19a

Tekst: Handelingen 9: 15

FLES MEE!

Lieve mensen,

een tijdje geleden liep ik langs het strand en zag ik een fles in het water drijven. Ik heb hem hier bij me. (fles laten zien) En als kind al had ik altijd de neiging om te kijken of er niet een briefje in de fles zou zitten. Dromend van mooie prinsessen in verre landen. Of een schipbreukeling ergens op een onbewoond eiland. Nou, dat kind in me is nooit verdwenen. En nog steeds. Als ik een fles in de zee zie drijven. Of op het strand zie liggen. Dan moet ik er even in kijken. Wie weet.

Nou, zo ook deze fles. En het gekke is: hier zat echt een brief in! Na enige moeite kreeg ik het briefje eruit. Langzaam ontrolde ik het. Wat voor wereld zou er voor mij open gaan? Op het eerste gezicht viel het tegen. Dit stond erop:

Jesus saves

Niet eens ondertekend. Dus dat viel tegen. In eerste instantie. Niemand die redding zocht. Tot ik de boodschap tot me door liet dringen. Ergens in deze wereld is iemand, die deze boodschap belangrijk genoeg vindt. Belangrijk genoeg om in een fles te stoppen. En de wereld over te sturen. Belangrijker dan allerlei andere dingen, die ook waard zijn opgeschreven te worden. Belangrijker dan allerlei ander dingen vond diegene dus dit: Jezus is de weg, de waarheid en het leven. Niemand komt tot de Vader dan door Hem. Niet iemand die redding zoekt dus,... maar iemand die de Redding gevonden heeft en dat met anderen wil delen. Van de inhoud van de fles wordt je dus warm. Warmer dan van de oorspronkelijke inhoud.

Een fles met een boodschap. Dat is ook wat Paulus moet zijn volgens onze tekst. Er staat: Paulus is een werktuig. Je zou ook kunnen vertalen 'fles'. Paulus als een fles met een boodschap. En wat voor een boodschap. Net zo goed als Paulus, wel op een andere manier natuurlijk, maar net zo goed als Paulus worden ook wij geroepen een fles te zijn. Met een boodschap. Zodat ieder die ons ontmoet het kan lezen. Dat Jezus je redding is.

LAAT JE VORMEN DOOR JEZUS

Boeiend verhaal. De roeping van Saulus spreekt altijd enorm tot de verbeelding. Pas was Joop Gottmers hier in de kerk. Van crimineel en drugsdealer en kickbokser werd hij christen. En er zijn op Zuid ook hooligans die tot geloof komen. Nou, Saulus was een hooligan. En erger.

We zijn Saulus al tegengekomen bij de steniging van Stefanus. En we zien hem staan: een jonge man die de jassen van de stenengooiers bewaakt. Maar hij is veel meer dan de jongen van de garderobe. Ja, hij heeft in feite de leiding. Want er staat aan het eind: Saulus keurde de moord op hem goed (Hand.8:1). Je zou kunnen lezen: hij had het eind-oordeel. Saulus maakt bij de steniging zijn handen niet vuil omdat hij de baas van al die

gooiers is. De baas van de beulen. En dat zie je ook in het vervolg: onder leiding van Saulus vinden verschrikkelijke vervolgingen plaats. Martelingen en terechtstellingen. Christenhonden moeten worden uitgeroeid. Zoals nog steeds gebeurt. In fundamentalistische moslimlanden bijvoorbeeld. Maar ook in China. Dat is Saulus. Een moordenaar die huishoudt als sommige IS-ers. Saulus, rijp voor het internationale strafhof.

Daarom is Jeruzalem niet genoeg als werkterrein. Want de christenen worden verstrooid. - Daarin zie je trouwens, dat God die vervolgingen, hoe triest ook, gebruikte. Want de boodschap werd zo haast automatisch verspreid in een groter gebied! In vele steden en dorpen werden erediensten belegd. Zo kort na Pinksteren al. Mede als gevolg van de vervolgingen. Een wonderlijke weg gaat God soms. - Christenen werden dus verstrooid. En Saulus wil daarachteraan. Damascus. Dat wordt zijn nieuwe werkterrein. Juist ook, omdat Damascus een knooppunt van wegen is. Dus vandaaruit kan de naam van Jezus Christus nog sneller de wereld over. Damascus is dus strategisch belangrijk terrein. Voor Jezus. Maar ook voor de duivel. Die stad moet het dus worden voor Saulus.

Lukas heeft oog voor prachtige details. Dat maakt het verhaal extra boeiend. Want let eens op de vraag die Saulus stelt. Vers 1 en 2 (lezen). Een prachtige formulering. 'aanhangers van de Weg'. Dat klinkt denigrerend. En zo zal het ook bedoeld zijn door Saulus. Maar het mooie is, dat het waar is. Christen zijn is niet maar een ander denksysteem. Een leuke theorie. Een flitsend idee. Nee, het is veel meer. Het is een weg. Een 'way of life'. Het is aangeraakt zijn door de Geest van Jezus Christus. In heel je leven is dat te zien! Je bent op een andere weg gezet. De weg van genade en liefde. De weg van 'de minste willen zijn'. Heel je doen en laten wordt door Jezus gestempeld. Het is dus niet maar een kwestie van hier en daar wat anders doen dan de rest. Zondags naar de kerk. En lezen en bidden. En verder leef je precies hetzelfde. Nee! Paulus schrijft het later zelf: Gij geheel anders. Want: Je hebt Christus leren kennen! Dat gooit je leven om. Je bent van 'die weg'. Christen zijn is 'a way of life'. Dat zit hem niet in bepaalde uiterlijke dingen alleen. Nee, je hele leven is erdoor aangeraakt. En dat heeft Saulus goed begrepen.

Maar hij zou het nog beter gaan begrijpen. Want als hij dan onderweg gaat naar Damascus. Met een groot arrestatieteam. - Wat zal er gebeden zijn in Damascus. Als je ziet hoe in Handelingen 4 ook gebeden wordt rondom de gevangenschap van Johannes en Petrus. Dus wat zal er gebeden zijn. - Saulus dus onderweg met zijn arrestatieteam. En dan, plotseling, midden op de dag, zomaar uit het niets, een enorme lichtflits! Feller dan de zon. Moet je nagaan. Moet je eens even tegen de zon inkijken. Onmogelijk. Nou, zo wordt Saulus verblind door de aanblik. Jezus zelf verschijnt hem in al Zijn majesteit. En als een donderslag klinken Zijn woorden. Enorm imponerend. Je kan daar jaloers op zijn. Soms heb je behoefte aan een teken uit de hemel. Even, heel even maar een bevestiging. Daar kun je in sommige periodes enorm naar verlangen. En als je dan hier Saulus ziet. Dan verzucht je: deed Jezus dat ook maar eens bij mij... Toch: Hij doet dat hier onderweg naar Damascus óók voor jou! Saulus wordt geroepen terwille van de wereld. In de roeping van Saulus heeft de Here Jezus jou op het oog. De fles Paulus moest met zijn boodschap ook Europa bereiken. Je Heiland is in deze geschiedenis dus al begaan met jou.

En hoe. Dat zie je ook in de woorden die Hij spreekt. Zo enorm troostvol is dat. Je kan soms het gevoel hebben, dat Jezus Christus ver weg is. In jouw leven. In de kerk. Dan lijkt het of Hij jou niets te zeggen heeft. En jij Hem

trouwens ook niet. Dan lijkt het, alsof jij er niet toe doet. Je geloof kabbelt. Is meer zoeken dan vinden. Je leven is niet vol van de Geest. Heeft Jezus wel een boodschap aan mij? En aan de kerk? Maar moet je dan eens kijken wat Hij hier zegt: 'Saul, Saul, waarom vervolgt je mij?' En daarna nog es: 'Ik ben Jezus, die jij vervolgt.' Zo sterk is Jezus bij jou, bij zijn mensen betrokken. Wie aan jou komt, komt aan Hem. Wie aan de kerk komt, raakt Hem persoonlijk. En persoonlijk zal Hij er ook borg voor staan, dat niemand jou te na komt. Zeker de duivel niet. Het raakt Hem, als er in de kerk erge dingen gebeuren. Dat zie je in Damascus. Er zal wat afgebeden zijn. En Jezus *verhoort* dat gebed! Hij springt in de bres. Het raakt Hem als jij klem zit. Als zijn mensen vervolgd en gemarteld worden. Als er iets ergs met je gebeurt. Want je bent van Hem. Je bent onafscheidelijk van Hem. Hij is bij je. Hij houdt van je. En zorgt voor je! Wat een troost. Je mag naar Hem toe. Niets kan je van Hem scheiden. Dat wordt bevestigd in de woorden van je Heiland daar op die weg naar Damascus. 'Blijf van Mijn kerk af. Blijf met je handen van mijn broers en zussen', zegt Jezus. Want anders krijg je met mij te doen. Ja, en dan heeft de duivel het nakijken.

Want Saulus wordt nooit meer de oude. In één ogenblik grijpt Jezus in in zijn leven. En vernieuwt hem. Honderdtachtig graden om gaat zijn leven. Ook hij wordt van 'de weg'. De stoere Saulus moet aan de hand geleid worden, omdat hij het niet meer ziet. Dat is symbolisch. Het is een teken. De blinde heiden voelt nu wat het is, om echt blind te zijn. En hij leert zo, dat hij zich moet laten leiden. Saulus leert zelfs tot in het teken aan toe, wat genade is. Dat Jezus voorop gaat. En de leiding heeft. Zo is God hè: zo'n teken verzinnen voor Saulus. Prachtig is dat. Maar Jezus geeft Saulus zo ook de ruimte! Om alles te overdenken en op een rijtje te zetten. Om intens te vasten en te bidden. Om intens met God om te gaan. En veel met Hem te praten. Saulus krijgt de ruimte voor stille tijd. En neemt die ruimte ook!

Maar God geeft in die drie dagen niet alleen Saulus de ruimte. Nee, ook de andere kant. Ananias. En andere christenen. Ook die krijgen de ruimte en de tijd. Want dat moet wat geweest zijn voor Ananias. Dat hij zomaar, vol vertrouwen, naar Saulus toe moet. Zou hij niet gedacht hebben, als Jona, 'ik vlucht weg.'? 'Laat hem maar lekker blind blijven.' Maar hij gaat. Omdat God hem overtuigt. Door handoplegging of door gebed wordt Saulus dan weer ziende. In dubbel opzicht, want hij wordt ook vervuld met de heilige Geest, zoals er staat. Al het inzicht, dat hij al had in de bijbel. Door zijn Farizeese opleiding aan de voeten van Gamaliël. Hij was opgeleid als theoloog. Dat alles valt nu op zijn plek. Omdat hij ziet, dat het vervuld is in Jezus Christus. En alleen zo komt het Oude Testament tot zijn recht.

Saulus wordt gedoopt en krijgt een prachtige doopnaam. Saulus wordt Paulus. 'Kleintje', betekent dat. Duidelijker kan niet. Hij heeft het licht gezien. Het licht van genade. Juist als klein mens ben je waardevol voor God. Ontvankelijk. Jezus maakte Saulus klein onderweg naar Damascus. Mijn genade is je genoeg. Johannes de Doper zei het toch al eens over Jezus: 'Hij moet groter worden, ik moet minder worden'. In de naam Paulus komt dat terug: 'Hij moet groot zijn, ik klein.' Als ik klein wil zijn, dan krijgt Hij de ruimte. Als ik zwak ben, dan ben ik machtig. Want dan geef je Jezus het woord in je leven. Genade betekent dat je *alles* krijgt.

Zo maakt onze Heiland Saulus tot een fles met daarin een prachtige boodschap. Zoals in vers 15 heel duidelijk eigenlijk wordt samengevat. Daarin zit de kern denk ik van dit verhaal. Het is een gouden greep van Jezus. Dat Hij juist Saulus. Juist die vijand. Dat Hij juist Hem in dienst neemt. Want wie neemt Hij daarmee in dienst? Wie

is Saulus? Iemand, die enorm goed onderwezen is in het Oude Testament. En daarmee dus heel dienstbaar kan zijn. Maar aan de andere kant: Saulus is ook iemand, die heel stuntelig is vaak. Geen spreker van formaat. Het komt er vaak maar moeizaam uit. Zo erg zelfs, dat zelfs Petrus in één van zijn brieven schrijft, dat het soms moeilijk te volgen is, wat Paulus schrijft. En hij zegt het zelf later ook: ik ben geen spreker. Zo iemand kiest onze Heiland. Niet voor de hand liggend aan de ene kant. En aan de andere misschien toch wel. Maar deze Saulus, met zijn voors en zijn tegens. Deze Saulus is een vat tot God eer. Tot heil van veel, heel veel mensen.

Als vanzelf gaan je gedachten dan terug naar het beeld van de Pottenbakker. God, die mensen scheidt. Ieder voor een bepaald gebruik. Ook deze Saulus. 'Zoals klei in de hand van de pottenbakker, zo ben ik in uw handen o Heer. Zoals klei in de hand van de pottenbakker, zo maakt U mij een vat tot Uw eer. Kneed mij, Here God, ook als het soms wel eens pijn doet. Kneed mij, Here God, U weet precies hoe ik zijn moet.' Saulus moet door een diep dal. In deze geschiedenis. Maar ook later nog veel vaker. Bijvoorbeeld die ene keer. U weet wel, als hij schrijft over die doorn in het vlees. Hij is nog lang niet uitgeleerd. En God is ook nog lang niet uitgeboetseerd. Maar God beschikt wel over hem. Saulus, niet voor de hand liggend en toch ook wel, Saulus wordt in dienst genomen. Een vat tot Gods eer. Met daarin maar één boodschap. Jezus Christus en die gekruisigd. Al het andere is vuilnis geworden voor hem. Hij heeft ontdekt wat echt waardevol is. En zo wordt hij een fles met daarin een brief. Het gaat niet om die fles. Die valt op een gegeven moment kapot. Het gaat niet om Saulus. Een mens als alle anderen. Sterfelijk en nietig. Nee, het gaat om de brief. Hij is een aarden pot, waarin een schat zit. Het zijn zijn eigen woorden later (2 Kor. 4:7). Een enorme schat heeft hij ontdekt. Een liefdesbrief in een fles. Een brief die vertelt van de liefde van de Heer Jezus. Een brief, die, in deze fles Paulus, ook het strand van Europa bereikte.

En zoals Jezus Saulus heeft uitgekozen voor zijn dienst. En gevormd heeft. Zo heeft Hij ook jou uitgekozen. En u. De brief heeft u bereikt. En daarmee wil Jezus ook jou vormen! Want dan kan je er niet onderuit! Als God je uitkiest, dan betekent dat ook: roeping. Dat zie je bij Saulus heel duidelijk. Maar dat mag je ook in je eigen leven heel duidelijk zien. Ook in jouw leven is het licht doorgebroken. Is Jezus met zijn liefde verschenen. En ook jou wil Hij een vat maken, tot zijn eer. Hij geeft je een schat mee. Zichzelf. En wil, dat je de brief verder brengt. Ja, dat je zelf leesbare brieven bent van Jezus Christus. Wie het licht van Jezus gezien heeft, kan niet anders dan missionair zijn. Dat zie je aan Saulus. Maar ook aan Ananias. En dat mag je ook aan jezelf zien. De Heer Jezus wil, dat je zijn naam draagt. Meedraagt. Uitdraagt. In je doen en laten. Je woorden en houding. Omdat er, zoals Petrus ook zegt aan het begin van Handelingen, omdat er onder de hemel geen andere naam gegeven is, waardoor wij behouden moeten worden. Laat dit daarom steeds jou gebed zijn:

'Kneed mij, Here God, 'k wil mij opnieuw aan U geven. Kneed mij, Here God, U maakt iets moois van mijn leven.'

Amen